

er rent redaktionel. — Til § 11 er der stillet et *Ændringsforslag* ogsaa af rent redaktionel Betydning. Det er nemlig ved en Tilføjeelse til Paragraffen, som var foreslaaet af Udvalget, blevet oversat, at det ikke kom til at lyde godt, naar det ny Punktum blev indledet med ganske de samme Ord, som det foregaaende, der stod i Lovforslaget. De foreslaaede Udtryk sigte altsaa til at bringe Paragraffen i en mere passende Form. — Endelig er der under Nr. 3 til § 15, som efter Udvalgets Forslag fik et nyt Indhold, foreslaaet en lille *Ændring*, som heller ikke er en Realitetsændring, nemlig i Stedet for Ordene „med Domsmyndighed“ at sætte „efter de hidtil gældende Regler“. Meningen med denne Paragraf er jo overhovedet at fastslaa, at de før denne Lov af Konsulerne paa disse Steder udførte Handlinger, der om ikke altid saa dog ofte hyle paa en Domsmyndighed staaet ved Praksis og Udenrigsministeriets Instruks, ikke skulle betragtes som intet, men for saa vidt Sagen ikke er sluttet, skulle fastsættes efter de Regler, som Loven nu hjemler. Denne Hensigt opnaas bedre og rigtigere ved i Stedet for det valgte Udtryk „med Domsmyndighed“, hvor der dog maa underforstaas „efter de hidtil gældende Regler“, ligefrem at sætte disse Ord.

Justitsministeren (Melleman):

Jeg har ikke noget imod de stillede *Ændringsforslag*, som jeg alle anser for Forbedringer og derfor vil anbefale det høje Ting at vedtage.

Det. Hansen: Der har jo ikke været Lejlighed for den ærede Ordfører til at konferere med Udvalget, saaledes at disse *Ændringsforslag* ere stillede af Ordføreren for egen Regning, om jeg saa maa sige. Det første *Ændringsforslag* søger yderligere at forbedre § 10, men jeg tror, at hele den *Maaade*, hvorpaa § 10 har givet sine Regler om Protokolltilførsler ved Konsulardomstole, overhovedet ikke er heldig, og jeg vilde ønske, at man vilde kunne faa Lejlighed til paa et senere Stadium af Sagen at tage det under nærmere Overvejelse. Da vilde maaste ogsaa den Tanke kunne blive optagen, som er kommen frem i Udvalget, at det i hvert Tilfælde skulde kunne tilstedes Parterne paa et eller andet Tidspunkt af Proceduren at fremkomme med en mundtlig Forhandling af Sagen. Netop i Lande, hvor man mere end her hjemme er vant til at behandle Sager mundtlig og ikke som her fuldstændig skriftlig, tror jeg, at det vilde være bekvemmere og behageligere baade for Konsulerne, der skulle dømme, og især for Parterne. Hvad specielt

denne *Ændring* under Nr. 1 angaar, synes jeg ikke om den, fordi jeg antager, at de Ord, der staa: „Anbringender, Indsigelser, Benægtelser og lignende Udsagn“ netop ere brugte for at betegne, at det, der skal føres til Protokols, er ikke Parternes Raisonnementer, ikke vidtløstige Begrundelser af de Paastande eller Indsigelser, der fremsættes, og heller ikke Retsudviklinger; alle den Slags Ting burde Konsulerne kunne henvise til Indlæg eller til mundtlig Fremstilling. Nej, det, der skulde i Protokollerne, det er Anbringender, Indsigelser, Benægtelser og lignende Udsagn. Ved Anbringender forstaar man faktiskke Anbringender, de Fakta, der skulle frem for at faa det fornødne Grundlag for en *Bedommelse*, ligesom man altsaa medtager den anden Form, i hvilken Parternes Procedure kan forme sig, nemlig Indsigelser og Benægtelser. Nu har den ærede Ordfører ment, at man kunde stryge disse Ord „Indsigelser, Benægtelser og lignende Udsagn“ og alene holde sig til „Anbringender“. I saa Tilfælde bruges Ordet „Anbringender“ i en noget anden Betydning, end man ellers bruger det. Jeg tillægger det ikke saa megen Betydning, jeg er overhovedet ikke tilfreds med den *Maaade*, hvorpaa § 10 i det hele er affattet, idet der blandt andet ikke er det rigtige *Modfætningsforhold* imellem første og andet Stykke. I første Stykke siges det, hvad der skal føres til Protokols, og det gentages i andet Stykke, men med andre Ord, saa at der derved fremkommer en *Modsigelse*. — *Ændringsforslag* under Nr. 2 er utvivlsomt en Forbedring.

Ændringsforslaget Nr. 3 er muligvis ogsaa en Forbedring, skønt det ikke bliver ganske let at forstaa, hvorledes man paa Retshandling, som ere foretagne „efter de hidtil gældende Regler“, kan bringe denne Lovs Regler til *Andenelse*. Der er en vis *Ubehjælpomhed* her, som ikke er heldig, men jeg indrømmer, at Ordet „Domsmyndighed“, som stod der før, ogsaa kunde være *Genstand* for *Misforstaaelse*.

Justitsministeren (Melleman):

Jeg skal i *Anledning* af de fremkomne *Bemærkninger* udtale, at selv om § 10 bliver rettet paa den *Maaade*, som er foreslaaet ved *Ændringsforslag* Nr. 1, indeholder den jo aldeles ikke noget, der er til *Hinder* for, at den *Fremgangsmaade* kan bruges, som den ærede sidste *Taler* omtalte, nemlig at Parterne først udtale sig mundtlig for Konsulen, saa længe som de ville, og saa længe som han finder *Grund* til at tilstede det, og at der saa bag efter optages *Tilførsel* til Protokollen om Parternes *Anbringender* o. s. v.